

แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

GUIDELINES OF ACADEMIC ADMINISTRATION FOR SMALL SCHOOL EDUCATION

A.BANRAI UTHAI THANI EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

จตุฤทธิ สัมฤทธิ์

นักศึกษาริฎฎาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

jaturidsamrid@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและหาแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งสิ้น จำนวน 210 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) หาแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยสังเคราะห์ความคิดเห็นแนวทางการแก้ไขปัญหาจากผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการสังเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กอำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือด้านการบริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 3.06$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารงานกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.04$) และด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือด้านการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.31$)

คำสำคัญ: การบริหารงานทางวิชาการ

ABSTRACT

This research aims to study the problem and find solutions for the academic administration in small schools of A.Banrai Uthathani Education Service Area Office 2. The research was divided into 2 stages. 1) To study the problems of academic administration in small schools of A.Banrai Uthathani Education Service Area Office 2. The sample in this study include school administrators, teachers and Basic School Board, a total of 210 people. The research instrument was a 5-level questionnaire with a reliability of 0.97. The statistics used in the data analysis were percentage, mean and standard deviation. 2) Find the guidelines for academic administration of small schools in A.Banrai district under the office of Uthathani Primary Education Area 2 by synthesis. Expert advice from experts Data analysis using content synthesis techniques.

The research found that Problems of Academic Administration of small schools of A.Banrai Uthathani Education Service Area Office 2. The overall level of education was at a moderate level ($\bar{X} = 2.72$). Considering that it was found. The side with the most problems the management of research to improve education quality ($\bar{X} = 3.06$). The second is the management activities of instruction ($\bar{X} = 3.04$) and with minimal problems is the management system of quality assurance in education ($\bar{X} = 2.31$).

Keywords: Academic Administration

1. บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 39 ให้กระทรวงศึกษาธิการ กระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง และให้มีการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีเป้าหมายสูงสุด คือ การพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เต็มศักยภาพ โดยเน้นให้นักเรียนมีความสามารถทางความคิด สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองรู้จักคิดวิเคราะห์ ค้นหาสาเหตุและแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ทันโลก ทันเหตุการณ์ มองกว้าง คิดไกล ใฝ่รู้ อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างสันติสุข มีคุณธรรมจริยธรรม แต่การดำเนินการดังกล่าวให้บรรลุผล จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบต่างๆ ในการจัดการศึกษาที่เป็นเงื่อนไขปัญหา ทั้งในด้านปัจจัยในการทำงาน คือ อาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ต่างๆ และงบประมาณ ในด้านกระบวนการที่สำคัญ กระบวนการเรียนการสอน กระบวนการนิเทศ และกระบวนการบริหาร (กระทรวงศึกษาธิการ [ศษ.], 2553, น. 14)

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 -2579) มีวัตถุประสงค์และแนวนโยบายที่จะพัฒนาระบบ และกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ พัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดีมีคุณลักษณะทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับทบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือ

ศนิกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง แผนการศึกษาแห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ 2 ด้าน คือ เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) ประกอบด้วย 3Rs คือการอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) การคิดเลข (Arithmetics) และ 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีและการสื่อสาร ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ ความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม เป้าหมายในการจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จต้องยึดตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ มุ่งเน้นให้ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่ม เป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) และระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) พัฒนาความเป็นสากลของการศึกษาเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนและ เพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ และอยู่ร่วมกับพลโลกอย่างสันติสุข มีการพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

งานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 3) พ.ศ.2553 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ (โรงเรียนบ้านลานคา, 2560, น.1) ซึ่งหลักการบริหารวิชาการมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ การวางแผนพัฒนาหรือการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การนำแผนไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และการประเมินผลการปฏิบัติตามแผน เพื่อตรวจสอบการดำเนินงาน (กมล ภูประเสริฐ, 2548 อ้างถึงในชัชฎาภรณ์ ไชยฤทธิ์, 2554, น. 2) ซึ่งขอบข่ายและภารกิจงานวิชาการการบริหารงานโรงเรียนนิติบุคคล ประกอบด้วย 1. การวางแผนงานด้านวิชาการ 2. การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็น การพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น 3. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 4. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 6. การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน 7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 8. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ 9. การนิเทศการศึกษา 10. การแนะแนว 11. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ 13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น 14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา 15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา 16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา 17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นประกอบด้วยโรงเรียน จำนวน 4 อำเภอ คือ อำเภอหนองฉาง อำเภอห้วยคต อำเภอลานสัก และอำเภอบ้านไร่ มีจำนวนโรงเรียนในสังกัด จำนวน 128 โรงเรียน จำแนกเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 78 โรงเรียน อยู่ในเขตอำเภอหนองฉาง 26 โรงเรียน เขตอำเภอห้วยคต 7 โรงเรียน เขตอำเภอลานสัก 11 โรงเรียน และเขตอำเภอบ้านไร่ 34 โรงเรียน จากผลการทดสอบการศึกษาระดับพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2559 และ 2560 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับเขตพื้นที่ และในระดับอำเภอบ้านไร่ พบว่าโดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ กล่าวคือในปีการศึกษา 2559 ค่าเฉลี่ยระดับประเทศมีค่าเท่ากับ 43.18 ส่วนระดับเขตพื้นที่และโรงเรียน ขนาดเล็กอำเภอบ้านไร่ มีผลการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 41.37 และ 41.35 ตามลำดับ สำหรับปีการศึกษา 2560 ค่าเฉลี่ยระดับประเทศมีค่าเท่ากับ 39.79 ส่วนระดับเขตพื้นที่และโรงเรียนขนาดเล็กอำเภอบ้านไร่ มีผลสัมฤทธิ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.46 และ 34.09 ตามลำดับ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2, 2560, น. 13-15) ซึ่งสังเกตได้ว่ามีแนวโน้มที่ลดลง ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในปัจจุบันเป็นอย่างไร เพื่อประโยชน์ในการหาแนวทาง ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 และผู้บริหาร โรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ในการพิจารณาปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2
2. เพื่อหาแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

3. การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2560 จาก 34 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 210 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) เกี่ยวกับตำแหน่ง เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษาและอายุ
ตอนที่ 2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประเมินศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.97 จำนวน 59 ข้อ

2. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบความเหมาะสมของร่างแนวทางที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยนำระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ที่มีอันดับสูงสุด 3 อันดับแรกของแต่ละด้านมาจัดทำเป็นร่างแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยส่งเอกสารแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนขนาดเล็ก ระหว่างวันที่ 16-31 มกราคม 2560 จำนวน 210 ฉบับ จากนั้นนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์และทำการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ดำเนินการจัดประชุมสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของร่างแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในวันศุกร์ที่ 13 กรกฎาคม 2561 เวลา 9.00 – 12.00 น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านหนองจอก ตำบลหนองจอก อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี โดยผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ จำนวน 2 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวน 1 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ 1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ (%) 2) การวิเคราะห์แบบสอบถามปัญหาทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 ด้วยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. วิเคราะห์แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในการสนทนากลุ่มด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

4. ผลการวิจัย

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 สรุปได้ดังตารางที่ 1.1 และ 1.2 ดังนี้

ตารางที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

ด้านที่	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ปัญหา		แปลผล	อันดับ
		\bar{x}	S.D.		
1.	ด้านการบริหารงานหลักสูตรและการนำไปใช้	2.51	0.16	ปานกลาง	5
2.	ด้านการบริหารงานกิจกรรมการเรียนการสอน	3.04	0.28	ปานกลาง	2
3.	ด้านการบริหารงานวัดผลประเมินผล	2.74	0.37	ปานกลาง	3
4.	ด้านการบริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.06	0.32	ปานกลาง	1
5.	ด้านการบริหารงานนิเทศภายในสถานศึกษา	2.65	0.24	ปานกลาง	4
6.	ด้านการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	2.31	0.22	น้อย	6
รวมเฉลี่ย		2.72	0.27	ปานกลาง	-

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีปัญหาอันดับสูงสุด คือ ด้านการบริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมาคือด้านการบริหารงานกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านที่มีปัญหาค่ำที่สุดคือ ด้านการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ตารางที่ 1.2 แสดงผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ ที่สูงสุด 3 อันดับแรกของแต่ละด้าน

อันดับที่	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ
1.	ด้านการบริหารงานหลักสูตรและการนำไปใช้
2.	การส่งเสริมให้จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรตลอดจนการนำไปใช้
3.	การพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
3.	การส่งเสริมให้ชุมชนและท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

อันดับที่	ปัญหาการบริหารงานวิชาการ
1. 2. 3.	ด้านการบริหารงานกิจกรรมการเรียนการสอน 1. การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอน ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน 2. การสนับสนุนงบประมาณให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ่วมกันกับชุมชนหรือสถานประกอบการ 3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนที่ยังไม่ผ่านบางตัวชี้วัด
1. 2. 3.	ด้านการบริหารงานวัดผลประเมินผล 1. การใช้การวัดผลที่หลากหลายในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน 2. การมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการสอนของผู้บริหาร ครู และนักเรียน 3. การพัฒนาเครื่องมือวัดผลประเมินผลให้เป็นปัจจุบัน
1. 2. 3.	ด้านการบริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 1. การนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน 2. การจัดหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียนให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า 3. การส่งเสริมให้ครูได้รับการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้
1. 2. 3.	ด้านการบริหารงานนิเทศภายในสถานศึกษา 1. การส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนเป็นผู้นิเทศและรับการนิเทศ ตามความสามารถเฉพาะตัว 2. การส่งเสริมให้ครูและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศภายใน 3. การกำกับติดตามให้มีการประเมินผลและสรุปผลการนิเทศภายใน
1. 2. 3.	ด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 1. การปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา 2. การกำกับติดตามตรวจสอบประเมินผลและรายงานผลการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานสถานศึกษา 3. การกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้และวัตถุประสงค์ในการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

5. การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องการนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านบริหารงานหลักสูตรและการนำไปใช้พบว่าปัญหาสูงสุดคือการส่งเสริมให้จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรตลอดจนการนำไปใช้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและครูยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรของสถานศึกษาเพียงพอ และอาจไม่มีการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ด้านอื่นๆ ที่ช่วยในการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องก็ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรของสถานศึกษา ขาดงบประมาณในการจัดทำและจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลงานวิจัยของชนมันัภา วรณไพบุลย์ (2554, น. 80-81) พบว่า การจัดทำคู่มือครูและเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาให้ทุกฝ่ายและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำคู่มือครูและเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา และคู่มือการเรียนการสอน การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของสถานศึกษาก่อนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วันชัย พงสุพันธ์ (2552, น.75-76) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาขาดความเป็นผู้นำทางวิชาการให้ความสำคัญต่องานวิชาการน้อยเกินไป บุคลากรที่ทำการสอนขาดความกระตือรือร้นในการทำความเข้าใจหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร

2. ด้านการบริหารงานกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าปัญหาสูงสุด คือการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนไม่มีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนก่อนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอต่อความต้องการที่จะจัดหาสื่อวัสดุ อุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีใหม่ๆ รวมถึงการพัฒนาตนเองโดยการเข้ารับการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการและนำความรู้มาสร้างสื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น หรืออาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดเล็กมีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาน้อย ไม่ครบชั้น มีภาระงานอื่นมาก จึงไม่มีเวลาที่จะเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ช่อรัตนดา เกสทอง (2551, น. 83-85) พบว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของครูยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แผนการเรียนรู้ยังไม่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่สอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และครูไม่ครบชั้น ครูมีภาระงานอื่นมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธวัชชัย สิงห์จันทร์ (2551, น. 68) พบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็กสอนไม่ตรงกับวิชาเอกที่เรียนมา มีครูไม่ครบชั้นเรียน ครูทำงานหลายด้านและสอนหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ วัสดุและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ ครูไม่สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่วนความต้องการ คือ อยากให้มีการอบรมพัฒนาครูที่สอนไม่ตรงกับวิชาเอกที่เรียนมา และต้องการให้มีครูเพิ่มเพียงพอ สอนตรงกับวิชาเอก ได้งบประมาณสนับสนุนให้ทางโรงเรียนอย่างเพียงพอ และควรมีแผนการจัดการเรียนรู้ต้นแบบจากหน่วยงานต้นสังกัดเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับครูผู้สอน

3. ด้านการบริหารงานวัดผลประเมินผล พบว่า ปัญหาสูงสุด คือการใช้การวัดผลที่หลากหลายในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและครูขาดความรู้ความเข้าใจในการสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด เครื่องมือที่สร้างขึ้นจึงนำมาใช้วัดผลประเมินผลไม่ตรงตามจุดหมายของแผนการจัดการเรียนรู้เท่าที่ควร เครื่องมือขาดความหลากหลายในการประเมินผล สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จารุณี อิมวงษ์ (2555, น. 58-59) พบว่าผู้บริหารและครู ขาดความรู้ความเข้าใจ หลักการในการสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพและตามศักยภาพของผู้เรียน การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง และให้ได้มาตรฐาน ตลอดจนควรอบรมบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการใช้เครื่องมือและเอกสารการวัดผลประเมินผลให้ชัดเจน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คัมภีร์ สุดแท้ (2552, น. 70) พบว่า ครูขาดความเข้าใจในการวัดผล และประเมินผล ทำให้ครูไม่สามารถพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ครบทุกสาระการเรียนรู้ได้

4. ด้านการบริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า ปัญหาสูงสุด คือการนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจากครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายโดยเฉพาะแหล่ง

ค้นคว้าออนไลน์ เช่น ทางระบบอินเทอร์เน็ต โดยส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน เปิดโอกาสให้ครูศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุนให้ครูพัฒนาตนเองหาความรู้ด้านการวิจัยอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สายหยุด เวย์ (2554, น. 75-76) พบว่า การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนและวิจัยเชิงปฏิบัติการและนำผลการวิจัยมาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน โดยมีการวางแผนการวางแผน ปฏิบัติตามแผน สังเกตผลที่เกิดขึ้น ทั้งนี้อาจเพราะผู้บริหารไม่ได้มีการกำกับติดตามให้ครูผู้สอนส่งรายงานการวิจัยในชั้นเรียนหรืออาจเป็นเพราะครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนครูผู้สอนยังเขียนรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริพร สระทองหน (2558, น.50-51) พบว่า สถานศึกษายังขาดการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง บุคลากรไม่เข้าใจกระบวนการทำวิจัย และนำเอาปัญหามาใช้ในการทำวิจัยและแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ตลอดจนแบบฝึกหัดหรือใบกิจกรรมประกอบการทำวิจัยยังไม่หลากหลาย นำไปใช้ได้กับนักเรียนเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

5. ด้านการบริหารงานนิเทศภายในสถานศึกษาพบว่า ปัญหาสูงสุด คือส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนเป็นผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศตามความสามารถเฉพาะตัว ทั้งนี้เนื่องจากครูและบุคลากรยังขาดการยอมรับซึ่งกันและกันคิดว่าการนิเทศควรเป็นหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เพียงอย่างเดียว ทั้งๆที่รู้ว่าการนิเทศเป็นสิ่งดี มีประโยชน์แต่ก็ยังมีการปฏิเสธด้วยเหตุผลต่างๆ หรืออาจเป็นเพราะสถานศึกษาขาดผู้รับผิดชอบในการวางแผนและสร้างความตระหนักในการเป็นผู้นิเทศและรับการนิเทศ ผู้บริหารและครูไม่มีความรู้ในงานด้านการนิเทศภายใน ขาดการเตรียมการ ขาดการวางแผน ตลอดจนครูมีภาระงานมากจึงไม่มีเวลาศึกษาและสรุปผลการนิเทศของตนเองและของโรงเรียน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ลัดดา เฟื่องผล (2557, น. 76) พบว่า ผู้บริหารและครูขาดความรู้ความเข้าใจในการนิเทศ ผู้บริหารไม่ได้กำหนดแนวทางในการนิเทศอย่างชัดเจน ครูรับผิดชอบงานหลากหลายจึงไม่มีเวลาสรุปผลการนิเทศภายใน เมื่อสิ้นภาคเรียน หรือ มองผลการนิเทศที่ได้ไม่มีความสำคัญเพราะการนิเทศไม่ได้ประเมินตามสภาพจริง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุภา เสวตวนัส (2557, น. 82) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายใน ไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศภายในและไม่ติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ไม่มีการกำหนดแผนการนิเทศอย่างชัดเจน ทำให้กระบวนการนิเทศไม่ครบถ้วน ทำให้ครูไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศ ครูขาดความเข้าใจในการนิเทศ ดังนั้นผลที่ได้หลังจากการนิเทศจึงแค่ประเมินว่าสอนดีแล้ว ถูกต้องแล้ว เอกสารร่องรอยหลักฐานต่างๆ ครบถ้วน จึงไม่นำผลการนิเทศไปวางแผนการนิเทศครั้งต่อไป หรือผู้บริหารและครูมีงานรับผิดชอบมากเกินไปจึงมองข้ามการนิเทศ จึงมีความคิดว่าการนิเทศไม่ใช่งานสำคัญเท่าที่ควร

6. ด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พบว่า ปัญหาสูงสุดคือการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและครูขาดการวางแผนในการจัดทำระบบ การนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ ขาดผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน ครูมีภาระงานมาก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พรณี ใจเพิ่ม (2546, น. 65) ที่พบว่าผู้บริหารเป็นผู้มีอำนาจและทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและแผนปฏิบัติการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงานระดับสูงขึ้นไป มีการจัดบุคลากร เทคโนโลยีและทรัพยากรอื่นๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม ถ้าผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ด้วยดี สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุภา เสวตวนัส (2557, น. 83) พบว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นงานใหม่ บุคคลที่รับผิดชอบงานนี้ คือ หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ผู้บริหารอาจมองว่าเป็นงานที่เกี่ยวกับงานวิชาการ งบประมาณจึงใช้ร่วมได้กับงานวิชาการไม่ต้องหาคนมา

ช่วย หรืออาจเป็นเพราะ โรงเรียนขนาดเล็กมีงบประมาณและบุคลากรอยู่อย่างจำกัด จึงไม่สามารถที่จะหาคนมาช่วย
รับผิดชอบเพิ่มเติมได้ หรืออาจจะเพราะงานประกันคุณภาพเป็นงานใหม่คนที่มีความรู้ความเข้าใจ มีน้อยจึงหาคนที่
มาร่วมทำงาน ได้ยาก จึงขาดแคลนบุคลากรในการรับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีปัญหาลำดับ
สูงสุด คือ ด้านการบริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานกิจกรรมการเรียน
การสอน ด้านการบริหารงานวัดผลประเมินผล ด้านการบริหารงานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการบริหารงาน
นิเทศภายในสถานศึกษา และด้านการบริหารงานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามลำดับ แนวทางในการ
บริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2
ได้แก่ การประชุมวางแผน ชี้แจง สร้างความตระหนัก สร้างเครือข่าย มอบหมายภาระหน้าที่เหมาะสมกับความสามารถ
และให้ชัดเจน ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม สนับสนุน ส่งเสริมการเข้ารับการอบรม สัมมนา และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ตลอดจน
กำกับติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ข้อเสนอแนะในการวิจัย คือ 1) สถานศึกษาควรสนับสนุนให้
ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำ กำกับ ติดตามและประเมินผลหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับ
ความต้องการท้องถิ่น เช่น การเชิญปราชญ์ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมโดยครูทำการศึกษาอย่างละเอียดแล้วนำความรู้ดังกล่าว
มาจัดทำเป็นหลักสูตรท้องถิ่นต่อไป 2) สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สร้างเครือข่ายทางวิชาการเพื่อให้ครู
นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาพัฒนาการเรียนการสอน 3) สถานศึกษาควรวางแผน ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูจัดทำ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น 4) สถานศึกษาควรส่งเสริม
การมีส่วนร่วมของชุมชน และจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน
และเหมาะสมกับผู้ประเมิน 5) ควรวิจัยเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นจากการนำแนวทางการบริหารงานวิชาการไปปฏิบัติของ
โรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดีผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์พัฒน์ สันตะวัน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาการบริหารการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร
สถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก อำเภอบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เพื่อนักศึกษามัธยมศึกษาสาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 15 ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่สาม) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). ขอบข่ายและภารกิจงานวิชาการ การบริหารงานโรงเรียนนิติบุคคล. สืบค้นเมื่อ 5 กรกฎาคม 2560, จาก <http://www.obec.com.knowledge&filed&id=4>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2579). สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2560, จาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=47194&Key=news20>
- กัมภีร์ สุดแท้ (2552). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).
- จารุณี อ่วมวงษ์ (2555). แนวทางการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- ชนมณีภา วรรณไพบูลย์. (2554). แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศูนย์ประสานงานสถานศึกษาโพทะเล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตรเขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ – นครสวรรค์).
- ชัชฎาภรณ์ ไชยฤทธิ. (2554). ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนขนาดเล็ก ในเขตอำเภอแก่งลง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ช่อรัตต์ดา เกสทอง. (2551). การนำเสนอแนวทางการบริหารวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุทัยธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).
- ธวัชชัย สิงห์จันทร์. (2551). แนวทางการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).
- พรณี ใจเพิ่ม. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารกับผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม).
- โรงเรียนบ้านลานคา. (2560). คู่มือการบริหารงานวิชาการ พ.ศ. 2560 (พิมพ์ครั้งที่ 2). อุทัยธานี : บ้านไร่การพิมพ์.
- ลัดดา เฟื่องผล. (2557). แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).
- วันชัย พงสุพันธ์. (2553). การศึกษาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนขนาดเล็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- ศิริพร สระทองหน. (2558). แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี).
- สายหยุด เวรุ. (2554). นำเสนอแนวทางการดำเนินงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอลานสักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ – นครสวรรค์).

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2. (2560). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2560.

อุทัยธานี: ร้านแจ้งการพิมพ์.

สุภา เสวตวันัส (2557). แนวทางการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).